

Уважаеми колеги,

Бюлетинът „Правна инициатива“ е издание на „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“.

„Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ е неправителствена правозащитна организация със седище в Пловдив.

Стратегически приоритет в дейността на „Асоциацията“ е воденето на съдебни дела в публичен интерес, целящи промени в законодателството и в практиките на националните институции, в съответствие с европейските правозащитни стандарти.

От началото на месец септември 2003г. „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ осъществява проект за граждански контрол върху актове и действия на администрацията, финансиран от Демократичната комисия към Посолството на Съединените американски щати в София.

Специален акцент на проекта е атакуването пред ВАС на незаконосъобразни подзаконовни административни актове, издавани от различните нива на администрацията.

„Правна инициатива“ цели да даде публичност на юридическите действия (жалби, иски, молби и др.), предприети от експерти на „Асоциацията“, срещу незаконосъобразните актове и действия на администрацията. Бюлетинът е „отворен“ за публикуване на мнения, становища и коментари по очертаните теми.

Всеки, който проявява интерес към дейността на Асоциацията или желае да представи свои публикации в печатните ѝ издания, може да получи допълнителна информация на адрес:

ул. „Петко Каравелов“ № 24, ет. 1, ап. 5
тел./факс: 032/ 27 25 10
e-mail: hurights@mail.bg
<http://eurorights.hit.bg>

Резюме

В настоящия бюлетин са публикувани две жалби за отмяна на разпоредби от следните подзаконови актове:

1. Чл.60 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с решение на Общински съвет № 80, взето с Протокол № 6 от 04.03.2003 г.

Жалбата е провокирана от медийно отразеното решение на Общинския съвет – Пловдив да спре от 1 април 2004г. административно-правното обслужване на граждани, имащи задължения към Общината.

Атакуваният текст се конфронтира с чл.9, ал.1 от Закона за нормативните актове, тъй като използва неяното понятие „други документи за упражняване на дейност“. Липсата на нормативна янота позволява на административните служители да прилагат разширително нормата, ограничавайки основни права на гражданите.

Текстът на чл.60 от Наредбата противоречи и на чл.113, ал.5 от Закона за местните данъци и такси, тъй като незаконосъобразно е поставил осъществяването на правото на всеки гражданин да получи административна услуга в зависимост от плащането на несвързани с услугата финансови задължения към общината.

2. Точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ за учебната 2004/2005г. и издаденото на основание същата разпоредба Приложение №7, съдържащо заболяванията, при които не се разрешава кандидатстване.

Обжалваната разпоредба съдържа забрана за кандидатстване на лица с физически увреждания и страдащи от редица заболявания във висшето учебно заведение.

Тези норми са с открито дискриминационно съдържание и противоречат на редица конституционни и законови текстове, гарантиращи особена закрила и специални облекчения при кандидатстване и получаване на образование от хората с трайни физически увреждания.

ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ
НА ГР.ПЛОВДИВ

ДО
ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ПЛОВДИВ

Ж А Л Б А

от

„Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ –
гр.Пловдив, ул.“Петко Каравелов“ № 24, ет.1, ап.5,
чрез процесуалните ѝ представители:
адв.Михаил Екимджиев – гр.Пловдив, ул.“Петко Каравелов“ № 24,
тел/факс: 032/264 097 и адв.Катина Бончева – гр.Пловдив,
ул.“Петко Каравелов“ № 24, тел/факс: 032/264 097

срещу:

чл.60 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с решение на Общински съвет № 80, взето с Протокол № 6 от 04.03.2003 г.

поради

противоречие с материалноправни норми – чл.11, ал.1 от Закона за административното обслужване на физическите и юридическите лица, чл.9, ал.1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ и чл.113, ал.5 от Закона за местните данъци и такси

по чл.6 от Закона за Върховния Административен съд, във връзка с чл.120, ал.2 от Конституцията на Република България и чл.8 от ЗНА

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С Решение № 56 от 12.02.2004 г. Общински съвет – гр. Пловдив допълва Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив (Наредбата). Допълнението се състои в приемането на нов чл.60 в главата „Административно-наказателни разпоредби“, който има следното съдържание:

„(1) Разрешения, лицензии и други документи за упражняване на дейност, за които се заплащат местни такси, приети с тази Наредба, се издават само на физически и юридически лица, които нямат данъчни или други изискуеми финансови задължения към общината към датата на издаване на удостоверението по подадената молба за извършване на админис-

тративна услуга.

(2) В случаите, когато физическото или юридическо лице има данъчни или други финансови задължения към общината, декларирани или установени от компетентен орган към датата на подаване на молбата за административна услуга, на същите се дава писмен отказ в сроковете, регламентирани в ЗАП и ЗАОФЮЛ.

(3) Възлага на Кмета на Община Пловдив да създаде необходимата организация по изпълнение на решението.“

Цитираният текст юридически се конфронтира с материалноправни норми от по-висок юридически ранг:

■ **I. Противоречие с чл.9, ал.1 от Закона за нормативните актове, според който:**

„Разпоредбите на нормативните актове се формулират на общоупотребимия български език, кратко, точно и ясно.“

1.1. С новоприетия текст, Общинският съвет предвижда издаване на **разрешения, лицензи и други документи за упражняване на дейност**, само на лицата без задължения към Общината. За разлика от „разрешенията“ и „лицензиите“, издавани от общините, чието същност и видове са дефинирани в чл.113 от Закона за местните данъци и такси, не съществува нормативен акт, който да съдържа определение на понятието **„други документи за упражняване на дейност“**. Това на практика позволява на административните служители да поставят всеки документ, чието издаване се иска, в кръга на „документите за упражняване на дейност“ и да откажат неговото издаване. В тази връзка не би могло да се очаква адресатите на чл.60 от Наредбата да са наясно с нейния диспозитив, за да могат съобразят поведението си с нея и да предвидят нейните

правни последици.

1.2. В алинея 2 на чл.60 от Наредбата е регламентиран „законосъобразният отказ“ на администрацията да извърши услуга на лицата, които имат „данъчни или други финансови задължения към общината“. Тъй като алинея 2 не препраща изрично към алинея първа, възниква въпросът дали служителите на общината могат да отказват издаването и на други документи, освен изрично посочените в чл.60, ал.1. Тъй като отговорът не се съдържа в обжалвания акт, нито може да се изведе по тълкувателен път, чл.60, ал.2 е незаконосъобразен като противоречащ на изискването за яснота, изведено от чл.9, ал.1 от ЗНА. Аргумент в подкрепа на това становище е изявлението на кмета на Община – Пловдив пред вестник „24 часа“ от 16 март 2004 г., според което:

„Ако ти потрябва някакъв документ от общината – акт за раждане, за наследници, разрешително за строеж и пр., идвай и подавай молба в деловодството. Първото нещо, което служителите ще направят, е да проверят длъжник ли си на общината.“
(Приложение № 4)

■ **II. Противоречие с чл.11, ал.1 от Закона за административното обслужване на физическите и юридическите лица (ЗАОФЮЛ), според който:**

„Всяко физическо или юридическо лице може да поиска административна услуга, която е от значение за удостоверяване, признаване, предявяване, упражняване или погасяване на неговите права или задължения.“

Съгласно чл.3 от ЗАОФЮЛ, понятието „административна услуга“ включва „всякакви административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице“.

От цитираното право на всяко лице да поиска административна услуга, следва и задължението на администрацията да извърши услугата, ако са налице всички законови изисквания за това.

Като е поставил осъществяването на това право в зависимост от незаплащането на несвързани с услугата финансови задължения към общината, Общинският съвет е превишил правомощията си и е издал незаконосъобразен акт.

■ III. Противоречие с чл.113, ал.5 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

ЗМДТ изрично посочва коя от услугите, извършвани от общинската администрация зависи от липсата на финансови задължения към общината. Това е само издаването на разрешения по чл.113 от ЗМДТ.

Съгласно чл.113, ал.5:

„Лицето не може да започне дейност преди издаване на разрешението. Разрешението се издава след представяне на документ, удостоверяващ липсата на данъчни задължения, както и на други финансови задължения към общината, декларирани или установени от компетентен орган към датата на издаване на удостоверението.“

По отношение на другите услуги ЗМДТ не поставя такова изискване:

- Единственото условие за извършването на услугите, изброени в чл.110, ал.1 от ЗМДТ е заплащането на държавна такса. Пример за такива услуги са издаването на удостоверение за наследници, издаването на удостоверение за семейно положение, издаването на дубликати на удостоверения за раждане и гр. Услугите, посочени в ал.2 от същия член дори не подлежат на таксуване.
- За услугата по чл.112, единственото

изискване е заплащането на такса.

- Издаването на лицензи, освен от заплащането на такси, е поставено в зависимост от това, дали кандидатстващият за тях отговаря на изискванията на специалните закони. Например, за издаване на лицензия за търговия с тютюневи изделия по чл.113, ал.2, т.1 от ЗМДТ, е необходимо да са спазени условията на чл.29 – чл.30 от Закона за тютюна и неговите изделия и чл. 32 – чл.36 от Правилника за приложението на този закон. Ако всички документи са представени, отказът на административния орган да издаде лицензия е незаконосъобразен.

В резюме, атакуваният подзаконов нормативен акт ограничава права, гарантирани от закона и разширява обхвата на рестриктивни разпоредби, без да има законова делегация за това.

Процедурни аспекти на жалбата:

1. Налице е голям риск за съдебно атакуване и контрол нормативен административен акт – Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, издадена на основание чл.8 от Закона за нормативните актове. В този контекст възниква и правният интерес на подателите на молбата за сезиране на ВАС.

2. Налице е противоречие между атакуваната разпоредба на чл.60 от Наредбата с чл.11, ал.1 от Закона за административното обслужване на физическите и юридическите лица, чл.9 от Закона за нормативните актове, чл.113, ал.5 от Закона за местните данъци и такси.

Поради изложеното, молим Почитаемия Окръжен Съд, след като се убеди в коректността на изложените факти и на тяхната юридическа интерпретация, на основание чл.6 от ЗВАС, да поста-

нови Решение, с което да отмени като противоречащо на чл.11, ал.1 от Закона за административното обслужване на физическите и юридическите лица“ чл.9 от Закона за нормативните актове и чл.113, ал.5 от Закона за местните данъци и такси, чл.60 Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив.

Молим, в случай на уважаване на жалбата, в полза на „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ – гр. Пловдив, да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Приложения:

1. Адвокатско пълномощно;
2. Удостоверение за актуално състояние на „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“;
3. Квитанция за платена гържавна такса;
4. Интервю с кмета на гр.Пловдив, публикувано във в.„24 часа“ на 16.03.2004 г.

16.03.2004 г.
гр. Пловдив

С уважение:
адв. М.Екимджиев:
адв. К.Бончева:

ЧРЕЗ
РЕКТОРА НА ПЛОВДИВСКИ УНИВЕР-
СИТЕТ „ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ“

ДО
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Ж А Л Б А

от

„Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ – Пловдив,
чрез пълномощниците си:
адвокат Михаил Екимджиев,
служебен адрес: гр. Пловдив, ул. „П. Каравелов“ № 24, ет. 1, ап. 5,
тел./факс: 032/ 26-40-97

и

адвокат Галин Андонов,
служебен адрес: гр. Пловдив, бул. „Шести септември“ № 152, офис 207,
тел./факс: 032/ 62-15-71

срещу

точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от
Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет
„Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., издаден от
Пловдивски университет „Паусий Хилендарски“

и

издаденото на основание същата разпоредба Приложение № 7 – съдържащо
заболяванията, при които не се разрешава кандидатстване

поради противоречие с:

чл. 6, ал. 2, чл. 51, ал. 3 и чл. 53, ал. 1 и ал. 6 от Конституцията на Република
България, чл. 14 от Европейската конвенция за правата на човека и основните
свободи, член 4, ал. 1 от Закона за защита срещу дискриминация, чл. 5, ал. 1, т. 2 и
чл. 5а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на
инвалидите, чл. 68 ал. 2 и чл. 70, ал. 2 от Закона за висшето образование

на основание чл. 5, т. 1 от Закона за Вър-
ховния Административен съд,
във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗНА,
чл. 120, ал. 2 и чл. 125, ал. 2 от Конституци-
ята на Република България

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Академичният съвет на Пловдивски уни-
верситет „Паусий Хилендарски“, е приел
Правилник за приемане на студенти в
Пловдивския университет „Паусий Хи-

лендарски“ за учебната 2004/2005 г., с кой-
то се регламентират условията и реда за
прием на студенти.

Разпоредбата на точка 6 на Раздел III

(Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника и издаденото на основание същата разпоредба Приложение № 7 не допускат кандидатстване в ПУ „Паусий Хилендарски“ на лица, страдащи от редица заболявания.

Тази забрана има дискриминационен характер, поради което е незаконосъобразна.

Ето защо обжалваме посочените разпоредби, като противоречащи на правни норми с по-висок юридически ранг.

Аргументите ни в тази насока са следните:

■ I. Противоречие с чл. 6, ал.2, чл.51, ал.3 и чл. 53, ал. 1 и ал.6 от Конституцията на Република България

С атакуваната разпоредба се създават ограничения за кандидатстване спрямо лицата, страдащи от заболяванията, посочени в Приложение № 7, с което се нарушава тяхното право на недискриминация. Налице е противоречие с основния принцип за равнопоставеност на гражданите, регламентиран в чл. 6 от Конституцията на Република България, според който:

„(1) Всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права.

(2) Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.“

Член 51, ал. 3 от Конституцията гласи:

„Старите хора, които нямат близки и не могат да се издържат от своето имущество, както и лицата с физически и психически увреждания, се нами-

рат под особена закрила на държавата и обществото.“

Обжалваната разпоредба от Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., не предвижда осъществяването на особена закрила на хората с увреждания, а ги поставя в по-неблагоприятно отношение спрямо другите членове на обществото, което налага нейната отмяна.

Посочвайки, кой може да кандидатства в университета и изключвайки лицата, страдащи от заболяванията, визирани в Приложение 7, Правилникът се конфронтира и с конституционното право на образование, визирано в чл.53, ал.1 и ал.6 от Основния закон, според които:

„(1) Всеки има право на образование.

.....

(б) Държавата насърчава образованието, като създава и финансира училища, подпомага способни ученици и студенти, създава условия за професионално обучение и преквалификация. Тя упражнява контрол върху всички видове и степени училища.“

Обжалваната разпоредба от Правилника не само, че не създава условия, но и пречи на професионалното обучение на хората, страдащи от определени заболявания, което налага нейната отмяна.

■ II. Противоречие с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧОС)

С въведените забрани за кандидатстване, Пловдивският университет „Паусий Хилендарски“ не само ограничава основните права на инвалидите и на хората, страдащи от заболявания, посочени в Приложение № 7, но ги превръща в обект

на пряка дискриминация в противоречие с чл. 14 от ЕКПЧОС, според който:

„Упражняването на правата и свободите, изложени в тази Конвенция, следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, раса, цвят на кожата, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имуществено, рождение или друг някакъв признак.“

■ III. Противоречия със Закона за защита срещу дискриминация

Член 4, ал. 1 от Закона за защита срещу дискриминация гласи:

„Забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.“

Атакуваната точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника води до пряка дискриминация на инвалидите, които се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо другите лица поради своето увреждане.

■ IV. Противоречия със Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите (ЗЗРСИИ)

4.1. Обжалваната разпоредба от Пра-

вилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., не кореспондира с позитивното задължение на държавата за осигуряване на условия за образование и професионална квалификация на инвалидите, което е регламентирано в чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗРСИИ:

„(1) Министерският съвет провежда държавна политика за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите чрез осигуряване на условия за:

1.

2. образование, професионално ориентирани и професионална квалификация“

4.2. От друга страна, точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника води до пряка дискриминация на инвалидите, които се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо другите лица поради своето увреждане. Това противоречи на чл. 5а, ал. 1 и 2 от ЗЗРСИИ:

„(1) Не се допуска пряка или непряка дискриминация по отношение на инвалидите.

(2) Дискриминацията е пряка, когато инвалид се поставя в по-неблагоприятно положение спрямо други лица, поради своето увреждане.“

■ V. Противоречие с чл.68, ал.2 и чл.70, ал.2 от Закона за висшето образование (ЗВО)

5.1. Текстът на чл.68, ал.2 от Закона за висшето образование:

„Приемат се с облекчение успешно участвалите в конкурса за приемане във висше училище кандидат-студенти: класираните с еднакъв бал; инвалидите с първа и втора група инвалидност; военноинвалидите, кръгли сираци, майки с три и повече деца; и

близнаци, когато са кандидатствали едновременно в едно и също висше училище и единият от тях е приет.“

Атакуваната разпоредба от Правилника за прием на студенти в ПУ „П.Хилендарски“ противоречи на чл. 68, ал. 2 от Закона за висшето образование, който задължава висшите училища да приемат с облекчения лица с първа и втора група инвалидност, а не да препятстват техния достъп до образование.

Посочените в Приложение № 7 заболявания водят до инвалидизиране точно от посочените първа и втора група. Вместо да създаде ред за приемане на хората с увреждания при облекчени условия, и да създаде улеснения, осигуряващи фактическо равенство, с оглед на заболяването и/или увреждането, Пловдивският университет прави точно обратното, забранявайки на тези лица дори да кандидатстват за студенти в този университет.

5.2. Противоречие и с чл. 70 ал. 2 от същия закон, който гласи:

„Студентите, докторантите и специализантите – сираци, слепи, глухи, инвалиди от първа и втора група, военноинвалиди, майки с деца до 6-годишна възраст и диспансеризирани, имат право на специални облекчения, регламентирани в правилниците на висшето училище.“

Съгласно цитирания текст, всяко висше учебно заведение е задължено да предвиди в своя правилник специални облекчения за инвалидите от първа и втора степен. Вместо това Правилникът на Пловдивския университет въвежда недопустими и дискриминационни ограничения и забрани.

Ето защо, молим да ОТМЕНИТЕ точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника за приемане на студенти в Пловдив-

ския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., издаден от Пловдивски университет „Паусий Хилендарски“ и издаденото на основание същата разпоредба Приложение № 7 – съдържащо заболяванията, при които не се разрешава кандидатстване, като противоречащи на чл. 6, ал.2, чл.51, ал.3 и чл. 53, ал. 1 и ал.6 от Конституцията на Република България, чл. 14 от ЕКПЧОС, член 4, ал. 1 от Закона за защита срещу дискриминация, чл. 5, ал. 1, т. 2 и чл. 5а, ал. 1 от Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите, чл. 68, ал. 2 и чл. 70, ал. 2 от Закона за висшето образование.

Процедурни аспекти на жалбата:

1. Разглежданият казус разкрива извечно сходство с адм.дело № 3041/2003 г. на ВАС 5-членен състав, в което предмет на преценка са били разпоредби от Устройствения правилник на Архитектурно-парков комплекс „Двореца“ – Балчик. В Решението си (№ 8040 от 31.07.2003 г.) ВАС е счел за неоснователни доводите на ответника за недопустимост на жалбата. В тази насока той е изложил следните мотиви:

„Обжалваният акт няма характер на вътрешнослужебен акт по чл.7 т.3 ЗВАС, с който се създават само права и задължения за органи и организации, подчинени на органа, издал акта. С него се регламентират дейността, структурата и организацията на работата на публичноправно юридическо лице, както и взаимоотношенията му с други държавни органи, ведомства, организации и граждани.“

Смятаме, че цитираните мотиви, са относими и към Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г.

Поради изложеното и на основание чл.120 ал.2 от Конституцията на Репуб-

лика България молим ВАС да приеме, че настоящата жалба е процедурно допустима.

2. Пловдивският университет „Паусий Хилендарски“ е публичноправно юридическо лице, създадено в съответствие с чл. 6 от Закона за висшето образование. Издаваните от него дипломи са признати от гържавата и са подпечатани с печат, изобразяващ гържавния герб. Университетът е и институционално акредитиран с Протокол № 7 от 15.02.2001 година на Националната агенция за оценяване и акредитация.

Така очертаният правен статус на ПУ „Паусий Хилендарски“ и юридическите характеристики на Правилника за прием на студенти определят последния като подзаконов нормативен административен акт, който се прилага многократно по отношение на неограничен брой адресати.

3. Налице е годеи за съдебно атакуване и контрол подзаконов нормативен административен акт – Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., издаден от Пловдивски университет „Паусий Хилендарски“, който нарушава и застрашава права и интереси на неограничен кръг правни субекти.

В този контекст възниква и правният интерес на подателите на жалбата за сезиране на ВАС.

Молим, в случай на уважаване на жалбата в полза на „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ да бъдат присъдени направените по делото разходи.

Приложения:

1. Копие от стр.1, 2-3, 8-9, 102-103 от Справочник за кандидат-студенти през учебната 2004/2005 г. в ПУ „Паусий Хилендарски“;
2. Адвокатско пълномощно;
3. Удостоверение за актуално състояние на „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ – Пловдив;
4. Уведомително писмо за платена гържавна такса

26 април 2004 г.
гр. Пловдив

С уважение:

1.
адв. М. Екимджиев

2.
адв. Г. Антонов

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Жалба от „Асоциация за европейска интеграция и права на човека срещу чл.60 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с решение на Общински съвет № 80, взето с Протокол № 6 от 04.03.2003 г..... 3

Жалба от „Асоциация за европейска интеграция и права на човека срещу точка 6 на Раздел III (Редовно обучение, Условия за кандидатстване) от Правилника за приемане на студенти в Пловдивския университет „Паусий Хилендарски“ за учебната 2004/2005 г., издаден от Пловдивски университет „Паусий Хилендарски“ и издаденото на основание същата разпоредба Приложение № 7 – съдържащо заболяванията, при които не се разрешава кандидатстване 7